

tror, at denne Plan fortjener den alvorligste Prøvelse i det Udvalg, der vil blive nedsat. Der er sikkert meget der, som er værdt at tage op, selv om det ikke kan bruges i et og alt, som det er. For øvrigt mener jeg, at saaledes som de Herrer Brummer og Mørk-Hansen have lagt Rigsdagsbygningen, parallelt med Kongeslottet, har Rigsdagen faaet den dejligste Plads, som den kan ønske sig, ud mod Ridebanen. Jeg er ikke ganske sikker paa, hvorvidt de to halvrunde Udbygninger til Folketings- og Landstingssalen egentlig ville tage sig ud — de ligne nærmest en Apsis paa vore gamle Kirker — i Forhold til Ridebanens Bygninger. Det ved jeg ikke bestemt, det forekommer mig, at de ikke staa saa godt, som de burde gøre, men det kunde jo meget let omordnes. En Ting skal i det mindste siges, og det er, at disse halvrunde, apsislignende Udbygninger tillade en ganske dejlig Lysvirkning, idet man faar Lys fra Sydvest ind i Salene, hvilket man ikke noksom kan sætte Pris paa. Forbindelsen mellem Salene er jo aldeles glimrende, først ved en aaben Loggia ud imod Ridebanen, hvor man i godt Vejr kan strække Benene og ryge sin Cigar, derefter ved en prægtig Korridor, som gaar gennem hele Husets Længde, med Vinduer i begge Ender. Naar man ser paa dette Projekt, kan man i det hele ikke lade være med at beundre, hvor smukt og naturligt alting føjer sig ind: Ridder-salen midt i det forreste Hus, Rigsdags-salene til hver sin Side og Fællessalene i Midten inde i Rigsdagsbygningen. Det forekommer mig dog, at Riddersalen er for kort og bredere end nødvendig, den gamle akademiske Fordring er, saa vidt jeg ved, at den skal have en Længde, der svarer til Bredden 2 Gange; det kunde imidlertid let ordnes. Der er sikkert flere ærede Medlemmer, som ville sige om dette Projekt: Ja, men det er ikke saa smukt som Thorvald Jørgensens, og det kan jo være en Smagssag. Jeg mener, at de ere smukke begge to, men det er en Skønhed af meget forskellig Art. Jeg er fuldkommen enig med Dr. Bierfreund i, at de to lavere Loggiaer ved Enderne af Slottets Hovedfacade helst maatte bortfalde. Ærede Medlemmer ville have lagt Mærke til, at Thorvald Jørgensen har borttaget Mezzaninen mellem Stuen og Beletagen. Derved har han vistnok opnaaet adskillige Bekvemmeligheder inde i Huset, men jeg tror ogsaa, at Bygningen har tabt noget af sin Storhed og Kraft derved. Angaaende Brummers og Mørk-Hansens Facader mener

jeg, at de ere fulde af Kraft og Karakter, og jo mere man bliver fortrolig med dem, desto gladere bliver man ved dem. Det er ikke af den Slags Bygningsskønhed, som er bestikkende og virker forførende i Øjeblikket, men det er den, som med større Fortrolighed nok skal vinde vor Beundring og vort Behag. Taarnet synes jeg mindre om. Mange mene, det hélt kunde bortfalde, personlig sætter jeg dog Pris paa, det bliver.

Jeg vil gerne lægge ærede Medlemmer paa Sinde, at vi tage denne Sag meget roligt. Vi maa jo huske paa, at det er ikke en midlertidig Lov, det her drejer sig om, en midlertidig Lov, som vi kunde gaa hen og lave om ad Aare, men det drejer sig om at rejse noget blivende, noget, som skal staa ogsaa for Efterslægten, og som vi jo alle sammen grumme nødig vilde have Efterslægtens Utak for. Det gælder her ikke blot om et smukt Slot, men om at faa en Bolig, som passer til den danske Rigsdags konstitutionelle Stilling og dens Værdighed. Dette maa vi ikke lade ude af Betragtning, og vi maa heller ikke blive trætte af at stræbe hen imod her at naa det bedst mulige.

Men i denne Henseende anbefaler jeg roligt den Bierfreund-Brummer-Mørk-Hansen'ske Plan. Jeg erkender, at der var noget i det, som det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen) sagde i Gaar, at naar man vil kritisere en Ting, skal man ogsaa have noget positivt at pege hen paa, og det har jeg derfor ogsaa lagt mig paa Sinde. Jeg tror, at den Plan kan man pege hen paa som værdig til at blive dragen ind under Rigsdagens Overvejelse. Kunde denne geniale Tanke og dygtige Plan gennemføres — lidt efter lidt naturligvis —, saa vilde der igen komme Liv henne paa det gamle Christiansborg, saa ville Kongeslot og Rigsdagsbygning, som de ligge der ved Siden af hinanden, blive som et smukt og værdigt arkitektonisk Udtryk for det gamle danske Digterord:

Kongehaand og Folkestemme,
begge stærke, begge fri.

Jeg ønsker, at denne Sag maa blive fremmet om muligt i denne Rigsdagssamling, og jeg kan slet ikke indse, hvad der skal være i Vejen for, at den kan fremmes, vi have jo endnu 3½ Maaned tilbage af Samlingen. Blot den højtærede Minister for offentlige Arbejder vilde træde ud af den højt agtværdige, men lidt kedsommelige Korrekthed, han hidtil har indtaget i denne Sag, og ind i Handlefrihedens og